

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Jana Dvořáka a soudců Aleše Korejtky a Petry Venclové ve věci **žalobce J.P.**, nar. „X“, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody, P. O. Box 5, 140 57 Praha 4, proti **žalované Vězeňské službě České republiky, Věznicí Pardubice**, Husova 194, 530 44 Pardubice, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 2. 2016, č. j. VS 23746-9/ČJ-2016-802132-28,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] **Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 4. 2. 2016, č. j. VS 23746-9/ČJ-2016-802132-28, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí speciálního pedagoga oddělení výkonu trestu ze dne 1. 2. 2016, č. j. VS 23746-8/ČJ-2016-802132-28, jímž byl žalobci za porušení povinností stanovených § 28 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZVTOS“), uložen podle § 64 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 69 odst. 2 ZVTOS kázeňský trest umístění do uzavřeného oddělení na 7 dnů podmíněně, se zkušební dobou v délce 4 měsíců.**

[2] Povinnost dodržovat stanovený pořádek a kázeň a povinnost dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku (§ 28 odst. 1 ZVTOS), měl žalobce porušit tím, že dne 7. 12. 2015 v 18.43 hod. na chodbě oddělení G1P udeřil odsouzeného J.D. hlavou do obličejové části hlavy (tzv. hlavička) a odsouzený J.D. následně žalobce udeřil pěstí do krku. Po výzvě přítomného příslušníka Vězeňské služby ČR pprap. T. B.

odsouzení svého protiprávního jednání zanechali. Lékař následně zjistil na těle J.D. poranění (tržnou ranku) v oblasti kořene nosu a poranění v oblasti brady pod dolním rtem.

[3] **Proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podal odsouzený J.P.** (dále též „žalobce“) **žalobu**, v níž namítal, že „*k žádnému vzájemnému fyzickému napadení nedošlo*“ (dle žalobce „*došlo pouze k výměně názorů*“, resp. k „*hádce kvůli telefonickému hovoru*“) a že usvědčující výpověď pprap. T.B. je „*lživá*“. Žalobce sice připustil, že J.D. byl zraněn, toto zranění si však měl dle žalobce způsobit již na „*na ložnici č. 115, kde bydlel*“. Žalobce též žalované vytýkal, že v řízení nebyl slyšen J.D. (neboť byl v nemocnici v Praze), žalobce sám pak nebyl „*slyšen v řízení o stížnosti*“. Podle žalobce bylo uložení kázeňského trestu „*mstou ze strany několika pracovníků vězeňské služby*“. Ze všech výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

[4] **V žalobě současně žalobce požádal o přiznání osvobození od soudních poplatků.** Uvedl, že se nachází ve výkonu trestu odnětí svobody a jelikož je invalidní, není zaměstnán. Nemá žádné závazky vyjma vyživovací povinnosti vůči dceři, vyživovací povinnost však neplní (výživné údajně platí jeho matka ze svých úspor). Pokud jde o majetek větší hodnoty (nemovitosti, byty apod.), žalobce uvedl, že vlastní rodinný dům, který obývá společně s matkou. **Vzdor poučení, že musí své majetkové poměry popsat úplně a pravdivě** (viz usnesení tohoto soudu ze dne 30. 3. 2016, č. j. 52A 27/2016 – 19), **žalobce soudu zatajil, že vlastní nejen dům č. p. 19 (stojící na p. č. 33 v k. ú. Černé Budy) v obci Sázava (vzdálený cca 150 metrů vzdušnou čarou od Sázavského kláštera), ale též několik dalších nemovitostí v této turisticky atraktivní lokalitě** (např. bytovou jednotku číslo 235/4 v budově č. p. 235 v k. ú. Sázava, bytovou jednotku číslo 302/2 v budově č. p. 302, 303 v k. ú. Sázava, pozemek evidovaný v katastru nemovitostí jako parcela číslo 29 v k. ú. Černé Budy /obec Sázava/ s domem č. p. 95, pozemek evidovaný v katastru nemovitostí jako parcela číslo 32 v k. ú. Černé Budy /obec Sázava/ s domem č. p. 26 /s nápisem Restaurace Perla/ apod.), a proto **soud jeho návrh na přiznání osvobození od soudních poplatků zamítl** a žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000 Kč. Žalobce soudní poplatek v soudem stanovené lhůtě zaplatil (přímo z věznice). Tvzení žalobce, že není schopen soudní poplatek v době výkonu trestu odnětí svobody uhradit, tak nebylo pravdivé (srov. též výpis z účtu předložený žalobcem /list číslo 57 soudního spisu/).

[5] **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** (které není třeba podrobně rekapitulovat, neboť jeho obsah účastníci znají, nadto v řízení byla žalovaná úspěšná, přičemž v odůvodnění rozsudku je třeba především vypořádat námitky toho účastníka, kterému soud za pravdu nedal) uvedla, že se v žalobou napadeném rozhodnutí vypořádala se všemi rozhodnými skutečnostmi, odkázala na jejich odůvodnění a navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[6] **Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů** (§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“) **žalované rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná**.

[7] Předně je třeba připomenout, že Nejvyšší soud již v odůvodnění usnesení ze dne 23. 9. 2015, sp. zn. 3 Tdo 1070/2015, konstatoval, že **uložení kázeňského trestu,**

který spočívá v celodenním umístění odsouzeného do uzavřeného oddělení věznice na vymezenou dobu, nelze považovat za trestní sankci ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Nelze proto klást stejné požadavky na řízení a z něho vzešlý rozsudek trestního soudu odsuzující pachatele trestného činu a na řízení a z něho vzešlé rozhodnutí správního orgánu, kterým se odsouzenému ukládá kázeňský trest umístění do uzavřeného oddělení na 7 dnů, nadto pouze podmíněně. Ostatně Ústavní soud v řadě svých rozhodnutí konstatoval, že **kvalita procesu (a výstupů z tohoto procesu, tj. rozhodnutí) musí odpovídat právům a povinnostem, o kterých se jedná, tedy tomu, co je v daném případě „ve hře“.** Přehnané (přemrštěné) požadavky na činnost správních orgánů jsou výrazem přepjatého formalismu a ohrožují funkčnost správy na příslušném úseku (srov. – mutatis mutandis – nález Ústavního soudu ze dne 27. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11).

[8] I zdejší soud v minulosti opakovaně rozhodl, že pro řádný výkon vězeňství a chod samotné věznice je nezbytné, aby kázeňský trest byl uložen rychle a byl vůči ostatním odsouzeným jasným signálem, že v průběhu výkonu trestu odnětí svobody musí být ve věznicích pořádek a kázeň. S ohledem na atypické okolnosti, za nichž k ukládání kázeňských trestů dochází, jakož i s přihlédnutím ke lhůtám, ve kterých jsou správní orgány povinny rozhodnout, **nelze na ně klást, co se týče preciznosti odůvodnění jejich rozhodnutí, stejné nároky jako na rozhodnutí vydávaná jinými správními orgány nebo soudy** (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 10. 2008, sp. zn. I. ÚS 1785/08).

[9] V daném případě jsou v rozhodnutí o uložení kázeňského trestu obsaženy údaje identifikující nezaměnitelně rozhodující orgán i odsouzeného, dále rozhodnutí obsahuje dostatečně konkrétní popis skutku, závěr o porušení konkrétní právní normy a poučení o opravném prostředku, datum a podpis. V odůvodnění rozhodnutí jsou uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání, jakož i úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při určování druhu a výměry sankce. Z odůvodnění rozhodnutí je též patrné, jak se správní orgán vypořádal s obhajobou žalobce. Rovněž je z rozhodnutí o stížnosti seznatelné kdo, kdy, proč a jakým způsobem rozhodl.

[10] Žalobce je usvědčován očitým svědkem napadení pprap. T.B., o jehož věrohodnosti nemá soud pochybnosti. Pprap. T.B. nebyl na výsledku řízení - na rozdíl od žalobce - nijak zainteresován, přičemž žalobce soudu nepředložil nic, co by pochybnosti o věrohodnosti pprap. T.B. mělo vyvolat. Tvrzení žalobce o tom, že uložení kázeňského trestu bylo „mstou“ ze strany zaměstnanců věznice, je pouze ničím nepodloženou spekulací. Nadto nelze přehlédnout, že ačkoliv žalobce označoval výpověď pprap. T.B. za lživou (a pprap. T.B. tudíž za lháře), sám v řízení o přiznání osvobození od soudních poplatků zatajil vlastnictví několika hodnotných nemovitých věcí, ačkoliv byl soudem poučen o tom, že musí prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech vyplnit úplně a pravdivě. Lze tedy uzavřít, že pokud v řízení před tímto soudem vyvstaly pochybnosti o něčí věrohodnosti, netýkaly se tyto pochybnosti pprap. T.B., nýbrž žalobce.

[11] Výpověď pprap. T.B. navíc koresponduje i s objektivním nálezem lékaře, který na těle odsouzeného J.D. našel tržnou ranku v oblasti kořene nosu a v oblasti střední části brady pod dolním rtem. Nemůže proto obstát tvrzení odsouzeného J.D., kterého se dovolával i žalobce, že k tomuto zranění došlo, „*když něco zvedal ze země a přitom se praštil do hlavy*“ (viz služební záznam ze dne 7. 12. 2015). Ostatně je logické,

že vzájemný fyzický kontakt popíral i odsouzený J.D., neboť i on svým jednáním porušil § 28 odst. 1 ZVTOS.

[12] Důvodná není ani námitka, že v řízení nebyl slyšen odsouzený J.D.. Odsouzený J.D. se k věci vyjádřil opakovaně. Poprvé při podávání vysvětlení před pprap. B. (viz služební záznam ze dne 7. 12. 2015), podruhé pře psychologem F. (viz záznam o zjištění fyzického násilí). V obou případech odsouzený D. uvedl, že k fyzickému napadení nedošlo. Stanovisko odsouzeného D. tedy správní orgán znal, jeho další výslech by byl nadbytečný. Jak již ale bylo uvedeno sub 12, tvrzení odsouzeného D., že ke zranění kořene nosu a brady pod dolním rtem došlo, „*když něco zvedal ze země a přitom se praštil do hlavy*“, bylo spolehlivě vyvráceno nejen výpovědí pprap. T.B., ale i objektivním lékařským nálezem, když je vyloučeno, aby se při zvedání předmětu ze země odsouzený D. uhodil současně do kořene nosu a do brady pod dolním rtem.

[13] Pokud žalobce žalované dále vytýkal, že „*nebyl slyšen v řízení o stížnosti*“, pak žalobce zřejmě přehlédl, že právo být slyšen v řízení o stížnosti žalobci (logicky, neboť o stížnosti je třeba rozhodnout do 5 pracovních dnů) nepřísluší (viz § 52 ZVTOS), a proto do něj nemohlo být zasaženo.

[14] Krajský soud tedy uzavírá, že okolnosti kázeňského přestupku žalobce byly v řízení před správními orgány náležitě objasněny a vina žalobce prokázána. Uložený kázeňský trest lze vzhledem k závažnosti spáchaného kázeňského přestupku hodnotit spíše jako mírný.

[15] Jelikož žádná ze základních žalobních námitek nebyla důvodná, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.). Rozhodl přitom bez jednání, když zákonem (§ 51 odst. 1 s. ř. s.) stanovené podmínky pro takový postup byly splněny.

[16] Žalobce nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. a contrario). Žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal, a proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo (výrok II.).

P o u č e n í :

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 19. května 2016

Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová